

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2018 r. – Scuola Elementare Maria Montessori Srl / Komisja Europejska, Republika Włoska (C-622/16 P), Komisja Europejska / Scuola Elementare Maria Montessori Srl, Republika Włoska (C-623/16 P), Komisja Europejska / Pietro Ferracci, Republika Włoska (C-624/16 P)

(Sprawy połączone od C-622/16 P do C-624/16 P) ⁽¹⁾

Odwołanie – Pomoc państwa – Decyzja uznająca niemożność odzyskania pomocy państwa niezgodnej z rynkiem wewnętrznym – Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa – Skargi o stwierdzenie nieważności wniesione przez konkurentów beneficjentów pomocy państwa – Dopuszczalność – Akt regulacyjny niewymagający przyjęcia środków wykonawczych – Bezpośrednie oddziaływanie – Pojęcie „całkowitej niemożności” odzyskania pomocy państwa niezgodnej z rynkiem wewnętrznym – Pojęcie „pomocy państwa” – Pojęcia „przedsiębiorstwa” i „działalności gospodarczej”

(2019/C 16/04)

Język postępowania: włoski

Strony

(C-622/16 P)

Wnosząca odwołanie: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (przedstawiciele: E. Gambaro i F. Mazzocchi, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Grespan, P. Stancanelli i F. Tomat, pełnomocnicy), Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez G. De Bellisa i S. Fiorentina, avvocati dello Stato)

(C-623/16 P)

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Grespan, P. Stancanelli i F. Tomat, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (przedstawiciele: E. Gambaro i F. Mazzocchi, avvocati), Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez G. De Bellisa i S. Fiorentina, avvocati dello Stato)

(C-624/16 P)

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Grespan, P. Stancanelli i F. Tomat, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Pietro Ferracci, Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez G. De Bellisa i S. Fiorentina, avvocati dello Stato)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 15 września 2016 r., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisja (T-220/13, niepublikowany, EU:T:2016:484), zostaje uchylony w zakresie, w jakim oddalono w nim skargę wniesioną przez Scuola Elementare Maria Montessori Srl zmierzającą do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2013/284/UE z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie pomocy państwa S.A. 20829 [C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)] – Program dotyczący zwolnienia z podatku komunalnego od nieruchomości stosowanego do nieruchomości użytkowanych przez podmioty niekomercyjne do określonych celów, wdrożony przez Włochy, ze względu na to, że Komisja Europejska nie nakazała odzyskania niezgodnej z prawem pomocy przyznanej pod postacią zwolnienia z Imposta comunale sugli immobili (podatku komunalnego od nieruchomości).
- 2) Odwołanie w sprawie C-622/16 P zostaje oddalone w pozostałym zakresie.
- 3) Stwierdza się nieważność decyzji 2013/284 w zakresie, w jakim Komisja Europejska nie nakazała odzyskania niezgodnej z prawem pomocy przyznanej pod postacią zwolnienia z Imposta comunale sugli immobili (podatku komunalnego od nieruchomości).

- 4) Odwołania w sprawach C-623/16 P i C-624/16 P zostają oddalone.
- 5) Scuola Elementare Maria Montessori Srl pokrywa połowę własnych kosztów poniesionych w postępowaniu odwoławczym w sprawie C-622/16 P, a także dwie trzecie kosztów Komisji Europejskiej i własnych kosztów związanych z postępowaniem przed Sądem Unii Europejskiej w przedmiocie skargi w sprawie T-220/13.
- 6) Komisja Europejska pokrywa, co się tyczy własnych kosztów, jedną trzecią kosztów związanych z postępowaniem przed Sądem Unii Europejskiej w przedmiocie skargi w sprawie T-220/13 oraz koszty związane z postępowaniami odwoławczymi w sprawach od C-622/16 P do C-624/16 P, zaś co się tyczy kosztów poniesionych przez Scuola Elementare Maria Montessori Srl – jedną trzecią kosztów związanych z postępowaniem przed Sądem Unii Europejskiej w przedmiocie skargi w sprawie T-220/13 oraz połowę kosztów związanych z postępowaniem odwoławczym w sprawie C-622/16 P, jak też koszty poniesione w ramach postępowania w sprawie C-623/16 P.
- 7) Republika Włosa pokrywa własne koszty poniesione w sprawach od C-622/16 P do C-624/16 P.

(¹) Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV / Tetsuji Shimizu

(Sprawa C-684/16) (¹)

Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Organizacja czasu pracy – Dyrektywa 2003/88/WE – Artykuł 7 – Prawo do corocznego płatnego urlopu – Uregulowanie krajowe przewidujące utratę niewykorzystanego corocznego płatnego urlopu i ekwiwalentu pieniężnego za ten urlop w razie niezłożenia przez pracownika wniosku urlopowego przed ustaniem stosunku pracy – Dyrektywa 2003/88/WE – Artykuł 7 – Obowiązek wykładni zgodnej prawa krajowego – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 31 ust. 2 – Możliwość powołania się w ramach sporu pomiędzy jednostkami

(2019/C 16/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Druga strona postępowania: Tetsuji Shimizu

Sentencja

- 1) Artykuł 7 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy i art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy którego w braku złożenia przez pracownika wniosku o umożliwienie skorzystania z prawa do corocznego płatnego urlopu w danym okresie rozliczeniowym pracownik ten traci wraz z upływem tego okresu – automatycznie i bez uprzedniego sprawdzenia, czy pracodawca rzeczywiście umożliwił mu skorzystanie z tego prawa w szczególności poprzez odpowiednią informację ze swej strony – dni corocznego płatnego urlopu przysługujące na mocy wspomnianych przepisów za rzeczony okres, a w związku z tym prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany coroczny płatny urlop w razie ustania stosunku pracy. Na sądzie odsyłającym ciąży w tym względzie obowiązek sprawdzenia, przy uwzględnieniu wszystkich przepisów prawa krajowego i zastosowaniu uznanych w porządku krajowym metod wykładni, czy może on dokonać wykładni tego prawa, która mogłaby zapewnić pełną skuteczność prawa Unii.